

Kolegij direktorjev slovenskih gledališč
Gledališki trg 5
3000 Celje

Datum: 26.10.2012

Na podlagi predlaganih ukrepov Vlade Republike Slovenije in sestanka, ki smo ga imeli z resornim ministrom dne 25. 10. 2012, direktorji slovenskih gledališč ugotavljamo, da cilj vladnih ukrepov ne more biti varčevanje ali racionalizacija z namenom reševanja javnih financ, pač pa predvsem zmanjševanje števila zaposlenih v kulturi, ne glede na ceno in druge škodne posledice, ki bi jih takšno zmanjševanje imelo. To je potrdil tudi resorni minister z izjavo, da je cilj ukrepov »kadrovska prestrukturiranje« z »zmanjševanjem stroškov dela« in s »prehodom čim večjega števila zaposlenih na področju kulture iz javnega v zasebni sektor«.

Tudi direktorji slovenskih gledališč želimo kadrovska prestrukturiranje, vendar takšno, da bi lahko zaposlovali produktivno in izboljšali kadrovska strukturo, nikakor pa ne zmanjšali števila zaposlenih in drugih stroškov dela. Slednje bi namreč onemogočilo opravljanje naše dejavnosti, saj gledališka in glasbena dejavnost že po svoji naravi zahtevata izredno veliko udeležbo dela. Naj uprizarjamo Cankarjeve Hlapce kot monodramo ali igramo Beethovnova simfonijo z godalnim kvartetom? Ob tem velja poudariti, da se število zaposlenih v kulturi od leta 1991 tako rekoč ni povečalo, kar pomeni, da javnofinančne težave nikakor niso nastale zaradi »bohotenja« kulture in je bilo obstoječo kulturno infrastrukturo mogoče vzdrževati tudi v ekonomsko neprimerno bolj zaostrenih razmerah.

Predlogi vlade in navodila za pripravo programov dela in finančnih načrtov za leto 2013 so usmerjeni predvsem v zmanjševanje denarne mase za plače, česar pa ne bo mogoče uresničiti brez odpovedi zaposlitvenih pogodb in odpuščanja. V tem primeru bo treba glede na obstoječo zakonodajo odpustiti najboljše kadre in to v takšnem obsegu, da naše osnovne dejavnosti sploh ne bo mogoče več opravljati, kaj šele da bi jo lahko opravljali kvalitetno, kar pa ne pomeni drugega kot uničenje gledališkega in glasbenega področja z dolgoročnimi posledicami. Direktorji slovenskih gledališč takšne odgovornosti ne moremo sprejeti.

Vlade prav tako ne zanima dejstvo, da ni osnovnih pravnih okvirov za zakonito izpeljavo njenih ukrepov v razumnih okvirih. Pri izvajanju ukrepov lahko pričakujemo množico delovnih sporov in posledično prisojene visoke odškodnine, ki ne bodo bremenile vlade, pač pa javne zavode. S tem se bodo potopili še tisti javni zavodi, ki bi morda preživeli »kadrovska prestrukturiranje« po zamislih vlade. Vsekakor bo končni zapitek neprimerno višji od načrtovanega prihranka, da o nematerialni škodi niti ne izgubljam besed. Že leta si prizadevamo, da bi politika ustvarila normativne pogoje, v katerih bi lahko delali bolj racionalno in odgovorno in bi v težkih družbenih razmerah tudi dejansko lahko prispevali k splošnemu varčevanju in premagovanju krize. Politika svojega dela ni opravila, sedaj pa na nas prelaga svoje delo in nam grozi z drakonskimi kaznimi, ki nas bodo doletele, če ne bomo hoteli bodisi uničevati zavodov, ki jih vodimo, bodisi delati nezakonito.

Na omenjenem srečanju je Kolegij direktorjev slovenskih gledališč že osmič v tem letu zaprosil resornega ministra za sestanek, na katerem bi ga seznanili s posebnostmi našega področja, ki se močno razlikuje od drugih delov javnega sektorja, in s problemi, s katerimi se srečujemo in zahtevajo drugačne načine reševanja in individualno obravnavo javnih zavodov. Hkrati smo ga zaprosili tudi za pojasnilo, kako si vlada zamišlja izvajanje predvidenih ukrepov na zakonit način. Čakamo na odgovor.

Kolegij direktorjev slovenskih gledališč
zanj: mag. Tina Kosi

Handwritten signature of Tina Kosi in black ink.